

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 72.

Tiende Session.

23de Møde.

Tirsdagen den 2den Novbr. Kl. 1.

(Forsat.)

Jessen (fortsat): Nu er jo Forholdet saaledes, at naar Communalbestyrelsen tillige er Ligningscommission, har Klageren intet andet Middele til at faae Forandring i sin Skatteansættelse end at gaae til Ministeriet, og jeg troede derfor, det var ønskeligt, at der overalt indførtes, hvad jeg har erfaret findes de fleste Steder, særlige Ligningscommissioner. Jeg troer, det styrker Tilliden til Ligningscommissionerne, naar de Mænd, som beklæde Posterne som Ligningscommissaire, særlig ere valgte dertil, altsaa med andre Betragtninger for Die end de, der gjøre sig gjældende, naar der er Spørgsmaal om Valg af Borgerrepræsentanter, og dernæst vindes ved denne Fremgangsmaade, at det Skjøn, Ligningscommissionen har afgivet, kan indbringes for Communalbestyrelsen, og at de Klager, som derefter af Communalbestyrelsen findes at være begrundede, dermed ere afgjorte.

Er der derimod i selve Kommunen ingen Instantz udenfor Ligningscommissionen, der kan paadømme Klagerne, saa have Klagerne ingen anden Veie at gaae end til Ministeriet, naturligvis medmindre vedkommende Communalbestyrelse selv vil forandre den Ligning, den har foretaget. Det er, som sagt, Grunden, hvorfor jeg har anset det rigtigt at faae Ligningscommissioner indførte i alle Kjøbstæder, men forøvrigt anerkjender jeg fuldkommen det Grundede i hvad der nylig blev ytret, at dette ogsaa kan naaes uden Lov, forsaavidt den ved-

kommende Communalbestyrelse deri er enig. Er det imidlertid i og for sig rigtigt, at der i selve Kommunen er en særlig Ligningscommission foruden Communalbestyrelsen, saa troer jeg, det er rigtigere at bestemme dette ved Lov end at overlade det til vedkommende Commune selv at afgjøre dette Spørgsmaal. Med Hensyn til § 8 skal jeg bemærke, at der ikke har været tænkt paa at gjøre nogen Forandring i de hidtil bestaaende Skatteforhold, eller, fort sagt, at gjøre Andet end at tilvejebringe en mere regulair Fremgangsmaade ved Skattefordelingen. Paragraphen indskrænker sig til kun at omhandle Ligning paa Næring og paa Formue og Leilighed, fordi det kun er disse 2 Skatter, der ere Gjenstand for et Skjøn, hvilket derimod ikke er Tilfældet med Skatterne paa Grundeiendom, paa Hartkorn og andre saadanne Brancher. Med Hensyn til dem har Ligningscommissionen en meget simpelt Fremgangsmaade at følge, idet den nemlig seer, hvor stor Værdi der er, og derefter ansætter Skatten. Jeg er imidlertid, som sagt, fuldkommen enig i, at §§ 1 og 8 kunne udgaae, uden at der derved lægges nogen Hindring iveien for det, der væsentligst er søgt opnaaet ved Loven.

K. Petersen: Efterat Saamange have udtalt sig om dette Forslag, kan jeg fatte mig i al Korthed. Det glæder mig, at det er fremkommet, thi vi føle vistnok Alle, at der med Hensyn til de communale Forhold i Kjøbstæderne staaer en heel Deel tilbage at ordne, men det forekommer mig dog, at § 2 indskrænker Valgbarheden temmelig meget; thi den henviser kun til Byens Indvaanere, medens der dog boe Mange i Nærheden, paa Kjøb-